

Sevgiyi laik Müslümanlar değil, Allah ile aldatan din istismarcıları öldürdü. Çünkü ideoloji adına laik Müslümanlar değil, din istismarcıları diyanet işlemekte, diri diri insanları yakmaktadırlar.

Allah ile aldatanların hemen, hemen hiç kullanmadıkları kelime “sevgi” kelimesidir. Sevgi onların bütün dayanaklarını yıkan bir kavramdır. Onu hiç sevmezler.

Allah ile aldatanların istismarcılarına çok uygun bulup, kullandıkları sözcük merhamet sözcüğüdür. Kuran ve hadislerde rahmet diye geçer. Allah rahmet, Allah ile aldatanların, ürettikleri sadaka kültür ve toplumuna uygun olarak öne çıkardıkları gibi değildir. Rahmet kavramının esas anlamı sevgidir. Kuran sevgi kavramıyla vermek istediklerini esas bu rahmet kavramıyla vermektedir.

Kurana göre, Allah'ın esas niteliği itibariyle korkunun değil, sevginin kaynağıdır. Rahmet Allah'ın ilk ve en belirgin vasfıdır.

Kurana göre sevgide paylaşım vardır. Sevginin esası paylaşımdır. Paylaşım sevilen şeylerden olmalıdır. Sevilen şeylerden paylaşım yoksa sevgi ve mutluluk olmaz.

Kuran terminolojisinin aşılmamış ustası İsfahanlı Ragıp(Ölüm: 502/1108) anıt eserlerinden birinde sevginin kurumsal ve kuransal çerçevesini şu yolda çizmiştir.

İnsanların iş ve yönetimlerinin düzenini sağlayan sebeplerden sevgi, ikincisi ise adalettir. İnsanlar karşılıklı sevmeyi gerçekleştirirler adalet istemeye asla ihtiyaç hissetmezlerdi. Böyle olduğu içindir ki, adalet sevginin vekilidir. Sevginin olmadığı yerde, işi üstlenir.

Sevgi oluşun özü, varlığın ve hayatın başlangıcı ve varış noktasıdır. Kısacası hayat ve oluş, çeşitli tarz ve manzaralar sergileyen bir sevgi faaliyetidir.

Ne ilginçtir ki, Allah ile aldatanların bu güne değin belirlenen özelliklerinden biri de estetik düşmanlığıdır. Sevgi zemini tahribe uğramış bir benlikle güzelliğe de yer olmadığı açıktır.

Kuranın insanında imanda, kemal noktasında bir sevgidir. Sevgiden nasipsiz olanların iman iddiaları bir aldatmacadan öteye geçemez. Paul Tillich'in ifadesiyle "Sevgi imanın bir bilirkişisi ve uygulanişidir."

Allah ile aldatanların din ve iman zemininde sevgiden eser bulunamazsa bunun yerini korku ve şiddet almıştır. Laiklikten nefretleri de bunun içindir. Çünkü laiklik, dini kullanarak despotizm ve baskı uygulama imkânını onların elinden almaktadır. Laiklik akli, eşitliği, özgürlüğü öne çıkarmaktadır.

Allah ile aldatanların yapay bir takım bahaneler uydurarak laikliği bir zulüm ve eşitsizlik düzeni gibi propaganda etmektedirler. Bu konuda onlara en büyük yardımsa liberal diye anılan çevrelerden gelmektedir. Sebep ve gerekçe ise Allah ile aldatanların dağıttıkları menfaat ve ranttır.

Geriye dönüp de bir bakın, laikliğin icraatı olarak dökülen kan var mıdır? Eğer varsa kaç kişindir. Bir de din adına sergilenen icraatın dosyasına bakın. Değil milyonların, milyarların kanı dökülmüştür. Bundan daha kötüsü din adına dökülen bu kanların büyük kısmı, gerçek dindarların kanıdır. Çünkü onun saltanatının en büyük engeli gerçek dindarlardır.

Bu ülkede, katı laikler tarafından yok edilmiş bir dindar hatırlamıyorum. Ama fanatik dinciler tarafından yok edilmiş insanların uzun bir listesi sırf imam hatip bitirdi diye, kendin İslam'ın sahibi zannedenlere, laiklerin tepkisi, ağzından Allah'ı, Kuranı düşürmeyip el-alemin namusuna göz dikenlere, çocuk yaştaki kızlara nikah kıyanlara, cemaat evlerinde etek öpüp, yaş gününde sosyete barlarında, hem de kandil gecesi, gizlice kadeh tokuşturanlara, dindarım ayaklarıyla milleti dolandırıp, Kabe manzaralı ev alanlara bu vatanını, malını, mülkünü, cami bombalayan emperyalistlere peşkeş çekenlere laiklerin tepkisi bu tip insanlardır. Din adına istismarcılık yapmayın, çekin elinizi... Din adına istismarcılık yapanlar, dini bir siyasi malzeme olarak kullanan siyasetçiler, oy avcılığı yaparlarken, dini kalkan olarak kullanmayı çok iyi

beceriyorlar böyle bir davranış biçimi ise sürekli yüce dinimizin kutsi değerlerine zarar vermektedir. Kalın sağlıcakla...

Muharrem

Dürümlü